

Tiende Møde.

Lørdagen den 16de Decbr.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden jeg gaaer over til Dagsordenen, skal jeg meddele, at Folkethingetsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Hafsø) har tilskrevet mig, at han med Thingets Tilladelse ønsker at stille følgende Forespørgsel til Cultusministeren:

„Skulde Noget være til Hinder for, at Bygningerne for Almuekolerne og deres Lærere underkastes det samme aarlige Syn, som der finder Sted for Kirke- og Præstegaarde, og hvis ikke, agter da Ministeriet at ordne denne Sag enten ad Lovgivningens eller ad Administrationens Vej?“

Den samme Rigsdagsmand har endvidere tilskrevet mig, at han med Thingets Tilladelse ønsker at stille følgende Forespørgsel til Justitsministeren:

„Er det tilladt eller forbudt i Danmark at helbrede de Lidende, der ere opgivne som uehelbredelige af de autoriserede Læger eller Lægeanstalter?“

Folkethingetsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thune) har tilskrevet mig og tilskillet mig en Ansøgning fra de 4. ældste Dvarantainebetjente i Helsingør om, at den dem af Rigsdagen tilstaaede livsvarige Understøttelse maa blive forhøiet. Denne Ansøgning vil efter Anmodning blive overgivet til Finantsudvalget.

Folkethingetsmanden for Ringkjøbing Amts 3 Valgkreds (Madsen) har tilskrevet mig og tilskillet mig et Andragende fra Sogneforstanderskabet i Binding Sogn om Fritagelse eller Moderation i Afgiften til Løgstør Canal, hvilket Andragende efter Anmodning ligeledes vil blive afgivet til Finantsudvalget.

Endelig har Folkethingetsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Ludvig) tilskillet mig et Andragende med henved 700 Underkrifter fra

Bestkolland betræffende Tiendens ligelige Fordeling paa alt Hartkorn. Dette Andragende vil blive henlagt paa Thingets Bord.

Man gif derpaa til Dagsordenen, hvis første Nummer var: Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds indbringer: Forslag til Lov om Oprettelse af en Lærestol i Homøopathien.

Hafsø: Naar jeg tillader mig at indbringe nærværende Lovforslag i det meget agtede Thing, da er det kun en almindelig udbredt Trang blandt Folket, som foranlediger mig dertil, idet Trangen til, at Folk heri Landet kunne komme til at blive behandlere, navnlig hvad kroniske Sygdomme angaaer, efter en homøopathisk Lægemetode, i de senere Aar er taget mere og mere til. Denne almindelig udbredte Trang, der ikke er blevet tilfredsstillt, og for hvilken der endnu ikke er gjort et eneste Skridt fra Regjeringens Side — uagtet man dog i andre Lande saavel halvt civiliserede som heelt civiliserede har oprettet Lærestole ved de store Universiteter og store Høspitaler for den homøopathiske Lægevidenskab, staae vi dog, hvormeget vi end i Fortiden have været fristede til at efterligne Lydsferne, tilbage i den Henseende — bliver ikke afhjulpen derved, at det høie Sundhedsscollegium og Justitsministeriet gjentagne Gange have tilkjendegivet, at det staaer de examinerede Læger frit for at kunne behandle Folk baade efter den ene og den anden Lægemetode; det hjælper ikke det allermindeste, thi de forstaae sig slet ikke derpaa, de skulle Allesammen, lige fra den Høieste til den Simpleste, studere den som noget aldeles Nytt og Fremmed, naar de som samvittighedsfulde Mænd skulle behandle Folk derefter. Det er altsaa umuligt for Folk at faae deres Trang afhjulpen. De skrive til Udlandet, der vandrer mange Breve til Udlandet og mange Poser fulde af Penge, for i den Henseende at faae Hjælp fra fremmede Læger; thi det kan ikke forbydes her. Medens man forbyder en saadan fremmed Læge at komme ind og praktisere heri Landet, saa kan han meget godt skriftlig konsuleres og sende Medicin hertil til Brug for sine Pati-